„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseracyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 56. **Sobota 7. Marca 1868.** **Rok wydania 58.**

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 6. marca. „Gazeta wiedeńska“ zawiera ogłoszenie zwołujące dwunaste ogólne zgromadzenie akcyonaryuszów galicyjskiej kolei żelaznej Karola Ludwika na dzień 4. maja.

Na posiedzeniu dzisiejszem delegacyi węgierskiej przyjęto w jeneralnej debacie referat Czengierego o budżecie ministerstwa spraw zagranicznych. Przy debacie specyalnej odrzucono kilka poprawek co do wykreślenia niektórych kwot.

Delegacya Rady państwa uchwaliła extraordinaryum zgodnie z wnioskami komisyi z rezolucyą polecającą rządowi, ażeby w należytym czasie postarał się o sprawienie wykreślonych 75.000 karabinów odtylcowych.

Część nieurzędowa.

„Wien. Abendp.“ przytaczając artykuł „Pest. Lloyda“, tyczący się konkordatu, a zawierający mylne doniesienia, prostuje je w sposób następujący: Że rokowania z Rzymem w księdze czerwonej nie zostały umieszczone, tłómaczy się dostatecznie tem, że w ten sposób mogą być publikowane tylko ukończone już układy, ale nie takie, które właśnie są w toku, a szczególnie jeżeli w tych rokowaniach chodzi o rozwiązanie trudnej i zawikłanej kwestyi. Tem mniej zaś mogła być o tem mowa w tym razie, ponieważ w czasie zestawienia księgi czerwonej, właściwe rokowania nie były nawet rozpoczęte. Minister spraw zewnętrznych, który aż do końca zeszłego roku był zarazem prezydentem ministrów, umyślnie rokowań z Rzymem nie rozpoczynał w widokach zebrać się mającego wkrótce parlamentarnego ministerstwa, ażeby istniejących już trudności nie pomnażać możnością odrzucenia przez ukonstytuowane ministerstwo osiągniętego w Rzymie rezultatu. Tymczasem odwlókł się także i odjazd nowego posła. Tenże odjechał w połowie grudnia do Rzymu, opatrzony dokładną instrukcyą, która dawała mu możność przedstawienia w Rzymie stanu rzeczy w Austryi i połączonych z nim wymagań konstytucyjnych, sprowadzających konieczność zastąpienia istniejącego konkordatu nową stosunkom czasu i orzeczeniom konstytucyi odpowiednią ugodą. Udzielenia audyencyi posłowi cesarskiemu nie odwlekano od dnia do dnia, lecz owszem Ojciec św. przyjął go zaraz dnia 31 grudnia. Powiedziano następnie posłowi, że wymagają dokładnego wymienienia tych orzeczeń konkordatu, których usunięcia lub zmiany żąda Austrya. A o jakiejś propozycyi względem sprzedaży dóbr kościelnych nie było żadnej wzmianki. Gdy równocześnie zostało mianowane ministerstwo i rozpoczęło swoje funkcye, wystosował minister spraw zewnętrznych do ministra oświaty i wyznań prośbę, aby mu co do tego żądania dał potrzebne wyjaśnienia. Minister wyznań przedłożył tę rzecz radzie ministeryalnej i na podstawie odbytych tamże obrad, otrzymał minister spraw zewnętrznych dokładne pisemne doniesienie, które w ministerstwie spraw zewnętrznych przetłumaczone zostało na język francuski i przed wysłaniem podane ministrowi wyznań do przejrzenia a potem przesłane posłowi z tą uwagą, aby je przedłożyć kardynałowi sekretarzowi stanu do zbadania. Żeby przy tem żądano zgodzenia się z góry stolicy apostolskiej na tutejszo-krajowe będące jeszcze pod obradą ustawy, tego pewnie nikt przypuszczać nie będzie, jak niemniej i tego, żeby się miano w danym razie odwoływać do najwyższego postanowienia, o czem na końcu swego artykułu „Pest. Lloyd“ wspomina.

Kończy „Wien. Abdp.“ temi słowy: Więc nie powiemy za wiele, nazywając całe doniesienie „Pest. Lloyda“ od początku do końca opartem na zmyśleniu.

Ze strony ministerstwa nie powzięto jeszcze żadnego postanowienia względem zamknięcia sesyi rady państwa. Większa część deputowanych jest tego zdania, i zapewnie przyjdzie to pod debaty na najbliższem zebraniu klubu, żeby polecić rządowi, aby teraźniejszej sesyi rady państwa tak długo nie zamykać, dopokąd najważniejsze projekta do ustaw, które są już przedłożone izbie, nie przejdą przez wszystkie stadya i nie zostaną poddanione do uchwały.

„Volksfreund“ zapowiada na jednem z przyszłych posiedzeń izby deputowanych interpelacyę do ministra hr. Taaffe o rozporządzenie względem „Sanfedystów.“

Dnia 4. b. m. odbyło się plenarne posiedzenie komisyi budżetowej delegacyi węgierskiej. Ze strony rządu byli obecni: Ich Exc. minister finansów dla całego państwa br. Becke, minister wojny br. Kuhn, c. k. jenerał-major Jübtner, c. k. pułkownicy Kevöcs, Naumann, Tunkler i jeneralny komisarz wojenny Früh.

Przedmiotem obrady były wnioski sekcyi o budżecie wojskowym, mianowicie względem wydatków nadzwyczajnych dla armii lądowej na rok 1868.

Na podstawie ustnego referatu Dra. Demlu w delegacyi rady państwa zostały wszystkie wnioski sekcyi przyjęte w komisyi węgierskiej.

Wotum separatystyczne mniejszości węgierskiej sekcyi dla budżetu wojny zostało przedłożone i jest podpisane przez Maurycego Percla, Emeryka Ivankę i Gabryela Varady. Mniejszość wnosi, żeby pozwolić następujące sumy: dla armii lądowej 71,267.940 złr., dla marynarki 7,579.000 złr., na potrzeby nadzwyczajne 13,513.063 złr., więc w ogóle sumę 92,360.003 złr., co w stosunku do przedłożenia rządowego wykazuje oszczędność 26,394.997 złr.

Rada niemieckiego związku cłowego odbyła w Berlinie dnia 2. b. m. pierwsze posiedzenie. Posiedzenie zagaił hr. Bismark. Powitawszy pełnomocników oznaczył następujące przedmioty do obrady: rozszerzenie związku na Meklenburg, Lauenburg i Lubekę, w połączeniu z zaprowadzeniem granicy cłowej ku Hamburgowi; utwierdzenie i rozszerzenie stosunków na mocy układów z Austryą, zmianę ustawy cłowej i taryfy w połączeniu z jednostajnem opodatkowaniem krajowego tytoniu, zawiązanie stosunków na mocy układów z Hiszpanią, Portugalią i państwem kościelnem, szereg ustaw, odnoszących się do zarządu. Zgromadzenie sprawdziwszy legitymacye, przyjęło na wniosek hr. Bismarka tymczasowo projekt regulaminu, według regulaminu północno-niemieckiego rady związkowej, i mianowało sekretarzem radcę legacyi Buchera.

„Nord. Ztg.“ pisze o projektach, które mają być przedłożone parlamentowi cłowemu, iż zdaje się, że dla uniknienia sprzeczności w interesach, zupełna reforma taryfy nie będzie zaraz przeprowadzoną; nastąpić zaś może dokładniejsza rewizya ustawy cłowej. Zwołanie parlamentu cłowego nie nastąpi prawdopodobnie przed Wielkanocą. Wprzódy muszą się odbyć wybory w Wirtembergii i Hessyi, gdyż rozpoczęcie obrad bez reprezentacyi wszystkich państw należących do związku byłoby połączone z niedogodnościami a nawet powstałaby mogła kwestya kompetencyi. Teraz zaś nasuwa się pytanie, czyliby przed parlamentem cłowym nie należało zwołać parlament północno-niemiecki, którego zebraniu nic na przeszkodzie nie stoi.

Oprócz budżetu mają być także przedłożone parlamentowi jeszcze inne projekta do ustaw.

Do „Köln. Ztg.“ piszą: Zawikłane rokowania względem północnego Szleswiku toczą się dalej. Przed ośmiu dniami miała się odbyć konferencya, której celem było skonstatować tylko tymczasowie status causae o kwestyi gwarancyi, przy której sposobności nie dotykano wcale głównej materyi. Dodany ministrowi Quaade do pomocy profesor Larsen odjechał do Kopenhagi i jak mówią, ma dopiero po dniach czternastu powrócić do Berlina.

Paryski korespondent „Independance“ potwierdza dawniejsze zapewnienie tego półurzędowego dziennika, że książę Napoleon w swojej podróży do Niemiec nie ma żadnej politycznej misyi. W wysokich kołach politycznych wyrażono życzenie, żeby Książę w czasie debat nad ustawą prasową nie brał udziału w obradach senatu; toż samo życzenie wyraził i Cesarz, gdy mu Książę przesłał koncept mowy, którą zamierzał mieć w czasie obrad nad ustawą prasową. Ks. Napoleon miał wprawdzie w tej mowie pochwalić dobre zamiary Cesarza, ale równocześnie skrytykował pośrednio teraźniejszy system. Sądzono, że proste zabronienie mowy nie wystarczy, gdyż Książę gdyby był obecnym w senacie, byłby przez żywy swój temperament uniesionym i nie mógłby się powstrzymać od mówienia, a powtóre gdyby nawet nie to, to samo jego milczenie byłoby poczytane za demonstracyę przeciw rządowi. Rouher, który miał także w senacie bronić ustawy prasowej, uważał nieobecność Księcia za korzystną i dla tego wyjechał Książę z Paryża. Niemieckie dzienniki przypisują pomimo tego podróży Księcia pewne polityczne znaczenie. W Berlinie utrzymują, że Książę podróżuje tylko dla własnego poinformowania się w sprawach niemieckich, przy czem oczywiście znajdzie sposobność do wciągnienia w swoje rozmowy nieurzędowe także i spraw politycznych. Do „Allg. Ztg.“ piszą z Paryża, że nikt nie wierzy, żeby podróż Księcia zupełnie żadnego nie miała politycznego znaczenia. Książę w czasie przesilenia kwestyi oryentalnej za nadto wielki kładł na to nacisk, żeby przez ścisłą wspólność działania państw zachodnich postawić tamę ambicyi i planom rosyjskim, i dla tego trudno dzisiaj przypuszczać, aby Książę nie miał się starać w Niemczech o doprowadzenie do skutku porozumienia się w kwestyi oryentalnej. W chwili obecnej zadawalniają się wprawdzie w Paryżu zapewnieniami Budberga, jednak sprzykrzyło to się już mocarstwom, żeby Rosya ciągle samowładnie rozstrzegała kwestyę pokoju europejskiego.

Lewica drugiej izby włoskiej zamierza nabawić ministra finansów nowym kłopotem. Odbywa to stronnictwo częste narady i postanowiło pomiędzy innemi przesłać naglące wezwanie do wszystkich równomyślących a nieobecnych we Florencyi deputowanych, aby koniecznie stawili się w izbie, kiedy będą się toczyć debaty nad zaprowadzeniem podatków od słodu. Oprócz drukowanego cyrkularza, rozpisano jeszcze prywatne listy, w których ma się nawet zawierać pogróżka, że w razie jeżeli w chwili stanowczej próżne będą miejsca lewicy, to obecni stronnicy tej partyi opuszczą izbę. Stronnictwo średnie odbywa także pilnie zebranie i kilku członków z tego stronnictwa miało nawet objawić chęć zbliżenia się do rządu w kwestyi podatku słodowego. O samym tym przedmiocie ogłosiła sprawozdanie odnośna komisya izby. Równocześnie został rozdzielony wydrukowany wniosek komisyi względem zaprowadzenia podatku od kuponów.

Wychodząca w Pizie „Provinzia“ ogłasza pismo, w którem włoski minister finansów odpowiada na petycyę o zniesieniu przymusowego kursu pieniędzy papierowych, i upewnia tamtejszą izbę handlową, że stara się najgorliwiej o załatwienie tej kwestyi od pierwszej chwili wstąpienia swego do gabinetu. Oczywiście jednak nie może rząd dążyć do osiągnięcia

tego celu osobno, lecz w związku z innemi finasowemi zadaniami swojemi.

W Messynie zarzucił kotwicę wojenny statek amerykański. W Genui przyjmowany jest świetnie amerykański admirał Farragut.

W Liguryi sprzedano w ostatnich czasach dobra kościelne za stosunkowo bardzo wysokie ceny, a pewien paroch, który z ambony ostro przeciwko takiej sprzedaży przemawiał, został uwięziony.

Kronika.

— W przyszłym numerze gazety podamy dokładne opisanie wypadku, który się zdarzył na kolei czerniowieckiej skutkiem załamania się mostu na Prucie. Tymczasem podajemy, jakie straty poniesione zostały: Pociąg składał się z 4 krytych wozów ciężarowych, z 4 odkrytych wozów ciężarowych z wołami, z 2 odkrytych wozów ciężarowych z trzodą chlewną, 1 wozu konduktorskiego, 1 wozu pocztowego i 4 wozów osobowych. Ogółem ciężar wynosił 3627 cetnarów. W skutek wypadku 9 wozów zostały mniej więcej pogruchotane spadłszy w wodę wraz z dwoma maszynami i ładunkiem. Maszynista Held złamał żiobro. Maszyniści Kunze i Stehle spadli także, lecz nie ponieśli znacznego skaleczenia, omdleli tylko, a Held wyratował ich z wody. Konduktorowie Konsowicz i Golla zahamowali ostatnie wagony, i ich przytomność umysłu przyczyniła się wiele do zapobieżenia większemu nieszczęściu. W wagonach było 40 wołów p. Goldenberga z Bojanu (z tych 10 sztuk nieuszkodzonych, 10 sztuk zabitych, 20 sztuk tak pokaleczonych, że musiano je dobić). Z 130 sztuk trzody chlewnej znaleziono zabitych 26 sztuk, uratowano 40 sztuk, reszty jeszcze nie odszukano.

(XVII. spis darów na fundacyę ś. p. Karola Szajnochy.) Z poprzedniego spisu gotowizną 5271 złr. 92 c., w efektach 1950 złr.

Złożyli dalej: Dr. Tytus Lewakowski 10 złr. Kalikst Orłowski 5 złr. Za sprawą prezesa Rady powiatowej sokalskiej następujących ośm osób: Jan Gnoiński 10 złr. Izydor Grocholski 5 złr. Maks Jędrzejowicz 10 złr. Karol Łomnicki 20 złr. Ambroży Neubauer 2 złr. Michał Oleksiński 15 złr. Stanisław Polanowski 10 złr. Henryk Rylski 10 złr. Razem 97 złr. — Ogółem więc z wykazanemi w poprzednim spisie jest gotowizną 5368 złr. 92 c., a w efektach 1950 złr.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Zabójstwo. Dnia 28go z. m. stawał przed kolegium 5 sędziów (prezyd. radca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarz. zast. prok. pań. p. Lewicki, obrońca p. adw. kraj. Dr. Hoenigsmann), Jan Kozakiewicz z Dzibułek, 32 lat, ojciec 2 dzieci, obrz. rz. kat., leśniczy z Lubyczy kameralnej, obwiniony, że w maju 1867 fantując bydło jednemu z włościan, gdy tenże natarł na niego z laską, wystrzelił z dubeltówki nabitej szrutem kaczym, a włościanin ugodzony w piersi, postąpiwszy kilka kroków upadł bez życia. K. wymawia się, że strzelba przy szamotaniu się sama wypaliła. Prokuratorya proponowała 2 lata cięż. więzienia; sąd skazał go za zabójstwo przez nieostrożność na 2 miesiące ścisłego aresztu. Prokuratorya zastrzegła sobie rekurs.

Obraza majestatu. Alfred R. z Żółkwi, lakiernik i pisarz prywatny, 32 lat, stanu wolnego, już karany za obrazę majestatu, skazany został na rozprawie ostatecznej w dniu 29go z. m. za tęż samą zbrodnię na 1 rok cięż. więz. (prok. prop. 2 lata, prezyd. radca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarz. zast. prok. pań. p. Piasecki).

Banda złodziei. Dnia 29. z. m., 1., 2. i 3go b. m. stawali przed kolegium 5 sędziów (prezyd. radca sądu kraj. p. Petuł, oskarz. zast. prok. pań. p. Budzynowski, obrońcy pp. adwokaci Dr. Rechen i Dr. Sokal): Błażej Chmiel, właściciel gruntu, 31 l., ojciec 2 dzieci, obrz. rz. kt., Iwan Derewianko, murarz, 29 l., ojciec 1 dziecka, obrz. gr. kat., już raz karany kryminalnie za kradzież; Iwan Murmel, właściciel gruntu 42 lat. ojciec 3 dzieci, obrz. gr. kat., już 4 razy pociągany za kradzież lecz uwolniony zawsze dla braku dowodów; Iwan Dynys Pospolitak właściciel gruntu, 36 l., ojciec 3 dzieci, obrz. gr. kat., już 2 razy karany kryminalnie za kradzież; Fed Witoszko, właściciel gruntu, 41 l., ojciec 2 dzieci, obrz. gr. kat., już 3 razy karany kryminalnie za kradzież; Jan Stanowski, właściciel gruntu, 48 l., obrz. gr. kat., ojciec 1 dziecka, już raz karany za kradzież a 3 razy uwolniony dla braku dowodów; Maxym Depiak, właściciel gruntu, 33 l., bezdzietny, obrz. gr. kat.; Seńko Hryńczyszyn, właściciel gruntu, 38 l., ojciec 1 dziecka, obrz, gr. kat., już 2 razy karany kryminalnie za kradzież; Ewa Chyżak, akuszerka, 65 l., matka trojga dzieci, obrz. gr. kat., wszyscy z Gródka.

Z zaskarzenia wyjmujemy następujące szczegóły: 1. Pewnej nocy w październiku 1865 skradziono w Dobrzanach z zamkniętej komory i z dwóch zamkniętych skrzyń pieniądze odzież i płótna, ogółem wartości 330 złr. Postrzeżono ślad wozu, który zaprowadził do Gródka przed pomieszkanie Cmiela; w jego domu i stodole znaleziono część rzeczy skradzionych. Chmiel zaś oświadczył, że rzeczy te skradł jego teść Iwan Murmel z Derewianką, Paspolitakiem i cyrulikiem z Gródka, Samuelem Eisner, który to ostatni miał złodziejom wskazać ową komorę, podczas gdy Chmiel czekał z wozem w pobliżu, ale z bojaźni oddalił się, poczem już Eisner pilnował wozu. Złodzieje złożyli na wozie rzeczy skradzione, pojechali do Gródka, ale na drodze podzielili się rzeczami. W skutek tego zeznania znaleziono rzeczywiście u Eisnera na strychu i u Pospolitaka w słomie niektóre z rzeczy skradzionych. Samuel Eisner, który jako urlopnik oddany został pod sąd wojskowy, wypierał się wszystkiego, równie jak dwaj drudzy spólnicy.

2. W czerwcu 1865 w nocy, skradziono w Gródku z zamkniętej komory skóry i pewną ilość seru, ogółem wartości 172 złr. Podejrzenie padło na Stanowskiego i Witoszka. Ten ostatni zeznał, że skradł te rzeczy razem z Pospolitakiem i Stankowskim, poczem ukryli skóry w lesie a następnie sprzedali je Hryńczyszynowi i Sobkowi Serneckiemu. Stanowski i Pospolitak wypierają się wszystkiego. Hryńczyszyn i Sernicki utrzymują, iż nie wiedzieli, że skóry były skradzione.

3. W listopadzie 1865 w nocy skradziono w Gródku z zamknętej komory rzeczy wartości 50 złr. podejrzenie padło na Witoszka i Pospolitaka i część rzeczy znaleziono u Witoszka, obadwa jednak wypierają się tej kradzieży.

4. W roku 1866 pewnej nocy w styczniu skradziono z zamkniętej komory rzeczy wartości 15 złr. Kradzież tę popełnił widocznie Witoszko, chociaż wypiera się wszystkiego.

5. W grudniu 1865 w nocy złodzieje włamali się do pomieszkania pewnego szewca, skradli tam mięso i stołek szewski, który jednak zostawili w innem miejscu, gdzie skradli gęś; w trzecim zaś miejscu skradli 7 gęsi. Świadkowie dowiedli, że Witoszko dał te gęsi Ewie Chyżak do upieczenia, czego jednak wypierają się oboje.

6. Pewnej nocy 1865 w lipcu skradziono z zamkniętego miejsca rzeczy wartości 79 złr., a część tych rzeczy znaleziono w pomieszkaniu Stanowskiego, który jednak wypiera się tej kradzieży.

Witoszko uciekł w październiku 1865 w nocy z aresztu w Gródku i przytrzymany został przez żandarmeryę dopiero w styczniu 1866. Ukrywał się on u Chyżaka przebrany za kobietę.

W lutym 1866 w nocy skradziono w Gródku ziemniaki z piwnicy, i część tychże znaleziono u Pospolitaka, on jednak wypiera się. Stanowski nakoniec jest obwiniony o kradzież większej ilości łat a Derewianka o lekkie skaleczenie pewnej kobiety.

Sąd wydał następujące wyroki:

Chmiel na 2 lata cięż. więzienia (prok. prop. 3 lata), Pospolitak na 5 lat (prok. prop. 6 lat), Witoszko na 4 lata (zgodnie z wnioskiem), Stanowski na 3 lata (prok. prop. 4 l.), Hryńczyszyn na 1 miesiąc z postem w każdym tygodniu, Derewianka uwolniony od zarzutu kradzieży, a za skaleczenie skazany na 8 dni aresztu, Depiak, Murmel i Chyżak uznani za niewinnych. Wszyscy przyjęli wyroki.

(Odbyt na płody rolnicze.) Czytamy w „Czernow. Ztg.“: Wiadomość, że dla cierpiących niedostatek w Prusach wschodnich nadaremnie tak na Bukowinie jak i w Mołdawii i w Besarabii szukano dostatecznej ilości żyta i pszenicy, że i w innych krajach wypróżniły się zapasy tych artykułów, spowodowało sekretarza izby handlowej czerniowieckiej pana Mikulics przesłać do pruskiego ministerstwa spraw wewnętrznych próbki mąki kukurudziannej i żytniej tudzież mąki z gotowanych ziemniaków i przepisu przyrządzania tak zwanej mamałygi, i zwrócić jego uwagę na użyteczność tych artykułów w chwili obecnej. Minister pruski spraw wewnętrznych hr. Eulenburg przesłał za to podziękowanie panu Mikulics w liście z d. 18. z. m. i zawiadomił go zarazem, iż poczynił rozporządzenia co do użycia wspomnionych artykułów w Prusach wschodnich.

— We wrześniu z. r. angielskie Towarzystwo naukowej zachęty odbyło swe doroczne trzydzieste siódme z rzędu zgromadzenie w szkockiem mieście Dundee, pod przewodnictwem księcia de Buccleugh i Queensbury. Na rok bieżący jako miejsce zjazdu naznaczono Norwich w hrabstwie Suffolk; prezydować będzie botanik Dalton Hooker. Z ciekawych sprawozdań Towarzystwa dowiadujemy się, że zawiązane jak prawie wszystkie Towarzystwa angielskie z inicyatywy osób prywatnych w 1831 r., liczyło ono w roku zeszłym 2444 członków, z których 772 kobiet. Członkowie dzielą się no dożywotnich i jednorocznych: pierwsi składają tytułem wkupna 250 franków, drudzy wnoszą po 25 franków co roku. Ogólny dochód Towarzystwa wynosił 65.325 fr. włącznie z zapomogą 25.000 fr., jaką rząd angielski od lat szesnastu corocznie Towarzystwu asygnuje. Po potrąceniu wydatków na zarząd, wydawnictwo roczników i t. d., reszta dochodu używa się na wspieranie rozmaitych naukowych prac i poszukiwań. Jak wielkie zasługi oddało nauce to połączenie należycie skierowanych dobrych chęci prywatnych, możemy wnosić z tego, że od chwili swego założenia Towarzystwo wydało już przeszło 750.090 franków na rozmaite cele naukowego. Dla uzupełnienia tej pobieżnej wzmianki dodajemy, że Towarzystwo w czasie swoich dorocznych zgromadzeń dzieli się na pewne specyalne wydziały. W Dundee było ich siedm: nauk fizycznych i matematycznych, chemii, geologii, nauk przyrodniczych i fizyologii, geografii i etnologii, ekonomii politycznej i statystyki — i nakoniec mechaniki.

— Wszystkie dzienniki europejskie poświęcają zmarłemu na dniu 29. z. m. w Nizzy Królowi Ludwikowi I. bawarskiemu zaszczytne wspomnienia. Monarcha ten urodził się 25. sierpnia 1786 roku w Strassburgu, wstąpił zaś na tron 13. października 1825 roku. Pierwsze lata panowania jego naznaczone były rzadką wolnomyślnością; później przecież, ulegając wpływom kochanki swej, słynnej z piękności Loli Montez, którą hrabiną Landsfeld mianował, zszedł Ludwik z obranego pierwotnie toru, co mu tak licznych zrodziło przeciwników, iż zniechęcony złożył dobrowolnie koronę na rzecz syna Maksymiliana II. na dniu 20. marca 1848 r. Odtąd żył zdala od spraw publicznych, oddając się głównie sztukom pięknym, których był gorącym wielbicielem. Jemu zawdzięcza Monachium wszystkie niemal wspaniałe gmachy i zbiory, które stolicę Bawaryi do rzędu najznakomitszych przybytków sztuki wyniosły. W nim też cenią Niemcy wskrzesiciela narodowego poczucia, łączącego węzłem jedności wszystkich krainy Germanii. Ludwik I. był żołnierzem, Królem uczonym, mecenasem artystów i dobroczyńcą ubogich. Bawarya i Niemcy straciły w nim jednę z najwybitniejszych postaci tego wieku; Grecya, której, dając syna Ottona na monarchę, marzył o przywróceniu dawnej jej wielkości, jednego z najszczerszych przyjaciół.

Lwów, 7. marca.

(Teatr.) Nie ma podobno nic wygodniejszego na świecie nad arytmetyczną operacyę odciągania. Tego i my doświadczamy dziś z przyjemnością, odciągnąwszy bowiem od całotygodniowej sumy przedstawień teatralnych poniedziałek, poświęcony po raz trzeci „Rodzinie Benoitonów“, i piątek zapełniony również znanemi już drobiazgami, jak „Przysięga Horacego“, — „Gapiątko z St. Fleur“ i — „Piękna Galatea“, pozostaje nam do spełnienia obowiązku sprawozdawcy, tylko jedno przedstawienie, ze środy; ale i do tego nie z wielką zabieramy się przyjemnością.

Wieczór ten przeznaczony był na dochód zasłużonej artystki naszej, pani Hubertowej, i o ile rachunek od oka przypuszczać dozwalał, nie miała beneficyantka powodu żalić się na brak uznania jej zasług ze strony publiczności. Czy jednak i publiczność była równie zadowoloną, to pytanie wypada podobno zostawić w zawieszeniu. My powiemy za siebie tylko, że wybór sztuki benefisowej niekoniecznie był szczęśliwy, a już wcale niemożemy pochwalić owej mistyfikacyi, jakiej dopuszczono się z tytułem bez żadnej zgoła podstawy. Nie wiemy jak kogo, ale nas złudziło to bardzo nieprzyjemnie. Wyczytawszy bowiem na afiszu tytuł: „Rodzina Żurawieckich“ nałamaliśmy sobie niemało głowę nad tem, jak mogła tak długo ukrywać się w historyi naszej jakaś rodzina z atrybucyą dramatyczności, że niewymacali jej dotąd poeci nasi, i że potrzeba było aż sławnej fabrykantki dramatów, pani Birch-Pfeiffer na to, ażeby wydobyć na jaw ten klejnot zagrzebany. Oczekiwaliśmy tedy z prawdziwą ciekawością wieczora; ale jakże niemiło zostaliśmy rozczarowani, poznawszy z pierwszch scen zaraz, że to brylant fałszywy i wcale stary, który ongi pod właściwą nazwą: „Matka i córka“ łudził nieczystą wodą swoją łatwowierne oko niewieście. Dla czego zaś ochrzczono go teraz nazwą Żurawieckich, tego niezdoła wytłumaczyć żadna kabalistyka.

O samej też sztuce, którą po prawdziwym tytule pewno nie jeden amator teatralny sobie przypomni, nie wiele da się powiedzieć pochlebnego; ckliwy to strasznie wyrób, pełen nie naturalnych przejść grzeszących jawnie przeciw warunkom psychologicznym, słowem coś takiego, że najstosowniej byłoby może przyrównać to do jakiejś walcowni moralnej, która bez żadnej potrzeby rozgniata przez cztery aktów dwa kochające serca niewieście, chyba dlatego tylko, ażeby doświadczyć ich elastyczności.

Przy takich warunkach dramatycznych łatwo się domyślić, że i oddanie ról nie może być łatwem, ani też zbyt wdzięcznem. Także ciągłe nie naturalne porównanie się uczuć nuży zarówno aktora jak i widza, i ostatecznie zupełnie się uprzykrza. Zresztą i w rozdaniu ról, osobliwie dwóch głównych, matki i córki, chybiono tu poniekąd; bo chociaż pominęlibyśmy już to, że p. Linkowska (jako matka) była cokolwiek starą, a panna Popielówna (jako córka) za młodą do rywalizowania z sobą w miłości, to przecież niepodobna pominąć tego, że tego rodzaju role amantek dramatycznych nie wchodzą w zakres talentu ani jednej, ani drugiej z tych artystek. Pomimo to jednak przyznać potrzeba, że wywiązały się one nie źle z ról swoich, a pannie Popielównej dostawały się nawet oklaski, na które jednak nie radzimy jej dufać zbyt wiele. Sama beneficyanta miała także dość znaczna rolę, chociaż również nie bardzo korzystną, mianowicie babki rodziny, usiłującej odwrócić niebezpieczeństwo tej walki serdecznej, ale odegrała ją jak można było najlepiej. Najsmutniejszą jednak ze wszystkich postacią w tym dramacie jest główny a jednak mimowolny sprawca całej tej rywalizacyi, młody hrabia Artur, którego autorka wprowadza w tak dziwaczną kolizyę, że w końcu sam nie wie, kogo właściwie kocha, czy matkę, czy córkę. To też z tak niedołężnego charakteru nie mógł i p. Szymański utworzyć nic ciekawego, i mimowolnie musiał być komicznym, chociaż własne położenie jego wcale nie było do śmiechu. d.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 6. marca. Na tutejszej giełdzie płacono: Koniczynę białą korzec 180 ℔ 47, czerwoną korzec 180 ℔ 35; groch zielony korzec 180 ℔ 9.80; biały korzec 180 ℔ 8.60.

Lwów. 7go marca. Na wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne czterech gatunków zboża i innych artykułów, a mianowicie: mec pszenicy (82 ℔) 6 złr. 5 c., żyta (80 ℔) 4 złr. 25 c., jęczmienia (70 ℔) 2 złr. 90 c., owsa (50 ℔) 1 złr. 81 c., hreczki 3 złr. 65 c., grochu 4 złr. 40 c., soczewicy 5 złr., ziemniaków 2 złr., kubek krup pszenicznych 12 c., jęczmiennych 12 c., jaglanych 7 c., hreczanych 6 c., funt mąki żytnej 10 c., jęczmiennej 12½ c., miara piwa dubeltowego 24 c., pojedyńczego 20 c., wódki 18° 80 c., 15° 42 c., funt masła 64 c., szmalcu 56 c., łoju 20 c.; cetnar siana 1 złr. 20 c., słomy okłociastej 57 c., słomy na paszę 75 c., sąg drzewa bukowego 11 złr. 46 c., sosnowego 7 złr. 90 cent.

W drugiej połowie lutego 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Kuty		Bóbrka		Stanisławów		Brzeżany		Żurawno	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	5	90	6	.	6	25	5	77	5	75
„ żyta	2	90	3	50	3	65	3	51	3	75
„ jęczmienia . .	.	.	2	40	2	60	2	33	2	40
„ owsa	1	20	1	50	1	25	1	25	1	35
„ hreczki	.	.	3	50	.	.	2	70		.
„ kukurudzy . . .	2	60	.		.	.	3	.	.	
„ ziemniaków . .	1	.	1	20	1	60	1	15	.	.
Cetnar siana		40	1	50	1	15	1	15	1	.
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.		.
„ nas. koniczu		.	.	.	.	.	.	.		.
Sąg drzewa twardego	5	50	6	.	6	40	4	50	4	70
„ „ miękkiego	3	50	5		3	80	3	20	3	
Funt mięsa wołowego	.	12		14	.	16	.	15	.	11
Mz. okowity . . .	.	48	.	44	.	56	.	60	.	55

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 6. marca. Wczoraj Izba deputowanych uchwaliła w rozprawach szczegółowych paragraf 1. ustawy o lichwie (zniesienie lichwy) wedug osnowy wniosku wydziału z nieznaczną poprawką postawioną przez ministra sprawiedliwości.

Londyn, 5. marca, wieczór. Disraeli oświadcza, iż polityka lorda Derby będzie i jego polityką: pokojowa zewnątrz, nie samolubna, nie odosobniona, lecz wszechstronnie przychylna, zmierzać będzie do utrzymania pokoju powszechnego. Co się tyczy polityki wewnetrznej, Disraeli spodziewa się, że stan wyjątkowy w Irlandyi ustanie niezadługo; szczegóły oznajmi we wtorek.

Bukareszt, 5. marca. Wczoraj Nikolesko interpelował rząd z powodu domniemania zamierzonego zamachu stanu. Większość izby nie dozwoliła mówić Nikoleskowi i postanowiła nieumieszczać mowy jego w protokóle obrad. Podczas odczytania dzisiaj protokołu z wczorajszego posiedzenia, gdzie interpelacya była wypuszczona, powstał zgiełk. Mniejszość wyraziła się z zamiarem złożenia mandatu, albowiem większość nie dozwala jej zabierać głosu.

Washington, 5. marca. Senat zamienił się w trybunał, aby sądzić prezydenta Johnsona.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 6 marca.

Hotel George: PP. Hr. Poniatowski C., z Paryża. — Hr Wodzicki K, z Olejowa — Hr. Wodzicki Lud., z Krakowa. — Hausner Alf., bankier, z Brodów.

Hotel europejski: Hr. Karnicki M., z Rogoźna. — Broniewski Ant, z Zgorska. — Rosenberg Jan, z Rosyi.

Hotel Langa: Postel J., c. k. kap., z Pesztu.

Hotel angielski: Czajkowski M, z Zerowa. — Amster Aron, z Czerniowiec. — Skwarczyński P., adw., z Stanisławowa. — Tretter N., z Bukowiny.

Pod Nr. 515¼: Jabłoński K., z Derzówa.

Pod Nr. 582²/₄: Dr. Wohllerner Markus, adw., z Drohobycza.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 6 marca

PP.: Br. Gostkowski Ant., do Czyżowic. — Goczyński Józef, do Krakowa. — Dąbski Józef, do Rudna. — Kołnecki Adam, do Stryja. — Pieńczykowski Józef, do Wybranówki. — Porombalski Jan, do Olszan. — Romański Fr., do Czemerzyniec. Hanterive Gustaw Walenty, do Jatwiegi. — Hr. Zamojski Jan, do Krakowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 6. marca 1868.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	318.67	0.0	86	PdZ. mi.	10
2. god. po pol.	318 61	+ 2.8	79	Z. sł.	10
10. god. wiecz.	319 73	+ 1.6	87.	„ cicho	9

Przedpołudniem śnieg = 1‴ 08.

TEATR.

Dziś (przed. niemieckie) „**Ein dreistockhohes Haus**", krotochwila ze śpiewami w 4 odziałach. Trzeci gościnny występ p. Wilhelma Ernst.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Dnia 6. marca.

	płacą		żądają	
	zł.	c.	zł.	c.
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika . .	205	25	206	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej . . .	178	50	179	50
„ banku hipotecznego galic.	72		73	—
„ papierni czerlańskiej po 200 złr. w. a.	—		—	—
Listy zast. Tow. kred. gal. w m. k. } bez kup.	81	05	81	30
„ „ „ gal. w w. a. }	77	20	77	0
Banku hip. gal. . . . . }	87	70	88	25
Obligacye indemnizacyjne galic.	64	80	64	90
detto W. X. Krakowskiego .	—	—	—	—
detto Księstwa Bukowińskiego	—	—	—	—
Pożyczki głodowej z r. 1866 po 7% . . .	99	—	99	50
Pierwszeń kol gal. Kar. Ludw. I. Emisyi .	93	75	94	25
detto dtto dtto II. detto .	89	—	89	50
detto dtto Lwowsko-Czerniowieckiej I. Emisyi .	79	—	79	60
detto dtto detto II. detto .	82	50	83	—
Dukat holenderski	—	—	—	—
Dukat cesarski	5	54	5	57
Napoleondor	9	27	9	32
Rubel srebrny rosyjski	1	79	1	81
Rubel papierowy rosyjski	1	60	1	61
Pół imperyał rosyjski	9	50	9	57
Banknoty polskie za 100 zł. polskich .	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	70	1	71
Srebro	114	—	115	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 4. marca 1868

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65.65	65 75
od kwiet. do października po 5%	65.65	65.75
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	73 —	74 -
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	79.—	80.—
Metaliki po 5%	57 45	57 65
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	167.25	168.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów . .	167.—	168.—
Przez. do wyl. z r. 1854	74 30	75.60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł. . .	82.—	82 20
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł. .	89.75	90.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr	80 30	80.60
Renty Como po 42 lir. aust.	19.50	20.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	86.75	87 25
Czech	91 50	92.—
Węgier	70 —	70 50
Galicyi	64 25	64 75
Siedmiogrodu	65 —	65.50
Bukowiny	64.25	64 75
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7% . . .	99.—	99.75
2. Akcye.		
Banku narodowego	706 —	707.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	186 80	187.—
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł. . .	588 —	592 —
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 50%	115 50	116 -
Półn. kol. po 1000 zł. m. k. . . .	1730 —	1735.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	255 20	255.40
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	170 80	171 -
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw. .	140 25	140.75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw. .	205 —	205.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	178 75	179 25
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. .	484 —	486 —
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	—.—
3. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Banku narod. w w. a. } przezn. do losowania po 5%	90 75	91 —
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4% .	—.—	78.—
Galic. banku hyp. po 6%	87 —	88.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½% .	91 25	91.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Tow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr. . . .	100 —	100 50
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k. .	91 75	92.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a. . . .	88. —	88.50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł. . . .	94 —	94 50
5. Losy. (za sztukę)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129 50	130 75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. . .	93 —	93.50
Poż. Tryes. po 100 zł. m. k.	120.—	121.—
„ „ po 50 zł. w. a. . . .	54.50	55. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. . .	26.50	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k. . . .	130.—	—.—
Salma „ 40 „ „ . . .	31.50	32.—
Palfiego „ 40 „ „ . . .	25.75	26.25
Clarego „ 40 „ „ . . .	27.50	28.50
St. Genois „ 40 „ „ . . .	24 25	24.75
Windischgrätza 20 „ „ . . .	17.50	18.50
Waldsteina 20 „ . . .	21 —	22.—
Keglevicha „ 10 „ „ . . .	14.75	15 25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa .	14 50	15 50
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	97.—	97.25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n. . . .	97 25	97.40
Hamburg za 100 M. B. . . .	86 30	86.40
Londyn za 10 ft. szt. . . .	117. —	117 25
Paryż za 100 fr. . . .	46 45	46 55
Kurs złota.		
Dukaty ces. men. . . .	5.58	5 60
detto pełnej wagi . . .	5 58	5 60
Korona	—.—	—.—
20frankówka . . .	9 36	9.37
Rosyjski imperyał . . .	9.65	9.70
Talar związkowy . . .	1.71½	1.72½
Srebro	114.75	115.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 6 marca	złr.	kr.
5% Metaliki	57	10
„ z procentami z maja i listopada . .	57	60
5% pożyczka narodowa	65	60
Losy z 1860 roku	82	40
Akcye banku wiedeńskiego	703	—
„ „ kredytowego	187	40
Londyn, 10 funtów szterlingów . . .	116	30
Srebro	113	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	55½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(551) **Ogłoszenie.** (3)

Nro. 2273. Przy dokonanem na dniu dzisiejszym publicznem losowaniu obligacyi galicyjskiej pożyczki krajowej (głodowej) z 1866 r. wyciągniętą została „Serya A.", obejmująca

175 sztuk po 1000 złr.
2.500 „ „ 100 „
10.000 „ „ 20 „

razem 12.675 sztuk nominalnej wartości po 625.000 złr.

Co się niniejszem do powszechnej podaje wiadomości z tą uwagą, że obligacye wylosowanej seryi z dniem 1. lipca 1868 r. wypłacane będą, jako to: we Lwowie w krajowej kasie, we Wiedniu zaś w kasach anglo-austryackiego Banku, Zakładu kredytu ziemskiego, nareszcie Zakładu kredytowego dla handlu i rzemiosł.

Należytość za niedostarczone kupony jeszcze nie przypadłe odtrącona będzie od kapitału, na jaką obligacya opiewa.

Z Wydziału krajowego.

Lwów, dnia 2. marca 1868.

(515) **Edykt.** (2)

L. 666. C. k. sąd zawiadamia niniejszym edyktem p. Majera Ohrenstein, że przeciw niemu p. Antonina Petrowicz i Petronela Warteresiewicz pod dn. 15. lutego 1868 do l. 666 o wykreślenie obowiązku Jakóba Weissmana zwrócenie dwóch dyamentowych kulczyków lub wypłacenia ich wartości 20 dukatów w złocie ze stanu dłużnego realności pod Nr. 335 w Zaleszczykach wnieśli pozew, i że w załatwieniu tegoż pozwu do sumarycznej rozprawy termin na dzień 20. marca 1868 o godzinie 9. przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Majera Ohrensteina wiadome nie jest, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata pana Dra. Zakrzewskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy wręczył, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniosł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zaleszczyki, dnia 15. lutego 1868.

(534) **Edykt.** (2)

Nro. 3681. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. A. Klausnera, że przeciw niemu W. Goldwasser wniósł pozew, w załatwieniu którego pozwu nakazano pozwanemu, aby na zasadzie wekslu z dnia 28. listopada 1864 należytość wekslową 181 złr. 67 kr. w. a. wraz z procentem po 6% od dnia 1. marca 1865 jak również koszta przyznane w kwocie 6 złr. 56 kr. w. a. posiadaczowi wekslu W. Goldwasser w przeciągu trzech dni pod rygorem egzekucyi wekslowej wypłacił.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego A. Klausnera jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tut. adwokata p. Dra. Zuckra kuratorem nieobecnemu ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania wekslowego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 27. lutego 1868.

(546) **Edykt.** (1)

Nro. 668. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie uznał Konstantego Dąbrowskiego, właściciela rustykalnego gruntu w Rudzie, za marnotrawcę.

Na kuratora dla tegoż ustanawia się Andrzeja Rutkowskiego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Rohatyn, dnia 28. lutego 1868.

523) **E d y k t.** (2)

L. 8125. C. k. sąd krajowy lwowski wzywa posiadaczów wedle podania zgubionej na imię Państwa dóbr Ladzina wystawionej dwuprocentowej obligacyi za dostawę naturaliów z dnia 21. lutego 1794 No. 4187 na 28 zł. w. w. opiewającej, ażeby takową w przeciągu jednego roku 6 tygodni i trzech dni temu c. k. sądowi krajowemu przedłożyli lub prawa swe do własności takowej wykazali, inaczej po upływie rzeczonego terminu pomieniona obligacya amortyzowaną zostanie.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 15. lutego 1868.

(565) **Kundmachung.** (2)

Nro. 10060. Zur Sicherstellung der Conservationsherstellungen der Staatsstraße in den Bezirken Krosno und Brzozów für das Jahr 1868, oder eine dreijährige Periode 1868, 1869 und 1870, wird hiemit die Offertverhandlung mit der weiteren Bedingung ausgeschrieben, daß sich die Unternehmung verpflichtet, alle während der ganzen bedungenen Periode vorkommenden, wie immer gearteten, zur Erhaltung der Straße nothwendigen Arbeiten zu jederzeit mit den gleichen Erstandspreisen auszuführen und sich der h. o. technischen Richtigstellung der Kostenberechnungen nach den der gegenwärtigen Berechnung zu Grunde liegenden Material- und Arbeitspreisen ohne Widerrede zu unterziehen.

Das Erforderniß besteht:

I. Auf der Duklaer ungarischen Hauptstraße.

(Bezirk Krosno.)	Fiscalpreis fl.	kr.
In der Herstellung der Brücke Nr. 19 .	73	79
" " " des Canals Nr. 27 .	103	72
" " " der Steinterasse . .	1196	17½
" " " " Straßengeländer	281	54½
" " " des Canals Nr. 73 .	623	78
" " " " " Nr. 79 .	59	58
" " " " " Nr. 92 .	17	88
" " " der Straßengeländer	319	54½
	2676	01½

(Bezirk Brzozów.)		
In der Herstellung des Canals Nr. 10 .	138	86
" " " " " Nr. 133 .	127	11
" " " " " Nr. 146 .	19	68
" " " der Straßengeländer	376	77
" " " des Canals Nr. 161 .	72	96
" " " der Brücke Nr. 166 .	164	41
" " " " " Nr. 177 .	71	64
" " " des Canals Nr. 184 .	63	51
" " " der Brücke Nr. 186 .	44	59
" " " " Straßengeländer	298	02
" " " " Brücke Nr. 135 .	99	40
	1634	74
Zusammen	4310	75½

II. Auf der Karpathen-Hauptstraße.

(Bezirk Krosno.)		
In der Herstellung der Brücke Nr. 121 .	106	47
" " " " " " 123 .	116	67
" " " " " " 124 .	106	46½
" " " " " " 126 .	154	49
" " " " " " 133	183	37
" " " " " " 157 .	101	50
" " " der Straßengeländer	61	13
Zusammen	830	09½

III. Auf der Jasłoer Verbindungsstraße.

(Bezirk Krosno.)		
In der Herstellung des Canals Nr. 5 .	277	08
" " " " " " 41 .	74	68
" " " der Straßengeländer	67	96½
Zusammen	419	45½

in österr. Währung.

Unternehmungslustige werden hiemit eingeladen, ihre mit 10% Vadium belegten Offerten längstens bis 16. März l. J. bei dem k. k. Bezirksamte Krosno zu überreichen.

Die sonstigen allgemeinen und speziellen, namentlich die mit der h. o. Verordnung vom 15. Juni 1856 Z. 23821 kundgemachten Offertbedingnisse können bei dem betreffenden k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Nachträgliche Anbote finden keine Berücksichtigung.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 24. Februar 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 10060. Dla zabezpieczenia robót zachowawczych na gościńcu rządowym w powiatach Krośnieńskim i Brzozowskim na rok 1868, lub też na trzyletni przeciąg czasu, a mianowicie na lata 1868, 1869 i 1870, rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert z tym dalszym warunkiem, ażeby przedsiębiorstwo obowiązało się, wszelkie w ciągu zawarowanego peryodu zdarzające się jakiegokolwiek rodzaju roboty, potrzebne do utrzymania gościńca, każdego czasu i po tych samych cenach licytacyjnych wykonywać, jakoteż poddawać się bez oporu technicznemu sprawdzeniu kosztorysu ze strony tutejszego rządu krajowego podług cen materyału i roboty, służących za podstawę terazniejszemu obliczeniu.

Potrzebne roboty są następujące:

I. Na Duklańskim głównym gościńcu węgierskim:

(Powiat Krośnieński.)	Cena fiskalna złr.	kr.
Naprawa mostu Nr. 19	73	79
" kanału Nr. 27	103	72
Wzniesienie terasy kamiennej	1196	17½
Postawienie poręczy przy gościńcu . .	281	54½
Naprawa kanału Nr. 73	623	78
" " Nr. 79	59	58
" " Nr. 92	17	88
Postawienie poręczy przy gościńcu . .	319	54½
	2676	01½

(Powiat Brzozowski.)		
Naprawa kanału Nr. 10	138	86
" " Nr. 133	127	11
" " Nr. 146	19	68
Postawienie poręczy przy gościńcu . .	376	77
Naprawa kanału Nr. 161	72	96
" mostu Nr. 166	164	41
" " Nr. 177	71	64
" kanału Nr. 184	63	51
" mostu Nr. 186	44	59
Postawienie poręczy przy gościńcu . .	298	02
Naprawa mostu Nr. 135	99	40
	1634	74
Razem	4310	75½

II. Na głównym gościńcu Karpackim.

(Powiat Krośnieński.)		
Naprawa mostu Nr. 121	106	47
" " " 123	116	67
" " " 124	106	46½
" " " 126	154	49
" " " 133	183	37
" " " 157	101	50
Postawienie poręczy przy gościńcu . .	61	13
Razem	830	09½

III. Na Jasielskim gościńcu łącznym.

(Powiat Krośnieński.)		
Naprawa kanału Nr. 5	277	08
" " " 41	74	68
Postawienie poręczy przy gościńcu . .	67	69½
Razem	419	45½

w wal. austr.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo zaprasza się niniejszem, ażeby swoje oferty, opatrzone w 10% wadyum, przedłożyli najdalej po dzień 16. marca r. b. c. k. urzędowi powiatowemu w Krośnie.

Inne, tak ogólne jako też osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 15. czerwca 1856 l. 23821 obwieszczone warunki ofertowe można przeglądnąć w rzeczonym urzędzie powiatowym.

Poźniejsze oferty nie będą uwzględnione.

Co niniejszem do publicznej wiadomości podaje się.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 24. lutego 1868.

(561) **Ogłoszenie licytacyi.** (2)

W skutek polecenia c. k. sądu krajowego z dnia 31. grudnia 1867 l. 16727 na żądanie p. Maryanny Ulanowskiej, celem zaspokojenia przyznanej jej przeciw spadkobiercom ś. p. Aleksandra Brześciańskiego, mianowicie p. Ludwice Brześciańskiej, p. Olimpii z Brześciańskich Wolańskiej i p. Aleksandrowi Skibickiemu wyrokiem c. k. sądu krajowego z dnia 27go listopada 1865 do l. 22421 sumy 1469 złr. 89½ kr. w. a. z większej sumy 3975 złr. w. a. pochodzącej, wraz z kosztami w kwocie 30 złr. 52 kr. w. a., sprzedane będą w drodze egzekucyi następujące wierzytelności hypoteczne:

1. Suma 12.000 sztuk cwancygierów austr. z procentem prawnym i kosztami, skryptem z d. 6. marca 1849 zastrzeżonemi wedle Dom. 388, p. 294, n. 27 on. na dobrach Srednia wieś, Machowa i Borki na imię p. Aleksandra Brześciańskiego zaintabulowana, a następnie wedle pozycyi p. 300, n. 15 ext. w skutek rezolucyi c. k. sądu obwodowego Przemyskiego z dnia 13. lutego 1867 do l. 742 ze stanu biernego dóbr Srednia wieś wyekstabulowana i na cenę kupna w kwocie 18.333 złr. w. a. przeniesiona, z którejto sumy p. Sylwery Brześciański wedle dom. 461, p. 174, n. 118 on. za właściciela 300 dukatów, zaś p. Augusta Brześciańska za właścicielkę 100 dukatów prenotowani są.

2. Suma 700 złr. m. k. w obligacyach indemnizacyjnych z kuponami, z których pierwszy dnia 1. listopada 1860 płatny i kosztami w kwotach 5 złr. 43 kr. i 4 złr. 68 kr. w. a. wedle Dom. 461, p. 169, n. 106 on. na rzecz ś. p. Aleksandra Brześciańskiego w stanie biernym dóbr Srednia i Machowa zaintabulowana, — a następnie wedle dom. 388, p. 300, n. 15 ext. w skutek powołanej rezolucyi c. k. sądu obwodowego Przemyskiego ze stanu biernego dóbr Srednia wieś wyekstabulowana i na cenę kupna tychże dóbr przeniesiona — któráto sprzedaż odbędzie się w kancelaryi notaryalnej podpisanego zastępcy notaryusza przy placu dominikańskim pod l. 483 na drugim piętrze w trzech terminach, mianowicie:

dnia 13. marca 1868 w pierwszym,
" 28. " " w drugim,
" 7. kwietnia " w trzecim,

każdą razą o godzinie 10tej przed południem, pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się co do pierwszej sumy wartość nominalna, to jest kwotę 12.000 cwancygierów czyli 4000 złr. m. k. albo 4200 złr. w. a., co do drugiej zaś taką kwotę jaka według kursu obligacyi indemnizacyjnych w dniu licytacyi w gazecie „Czas“ notowanego, odpowiadać będzie sumie 700 złr. m. k. z kuponami, i każda z sum tych przy pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, przy trzecim zaś terminie licytacyi także niżej ceny wywołania sprzedaną będzie, sprzedaż tych dwóch sum jedna po drugiej osobno nastąpi.

2. Każdy chęć licytowania mający złoży jako wadyum przy licytacyi pierwszej sumy 420 złr. w. a., przy drugiej zaś 73 złr. 50 kr. w. a. w gotówce lub w obligacyach publicznych, nareszcie listach zastawnych galicyjskich według ostatniego kursu. Wadyum nabywcy zatrzymanem, innym zaś współlicytantom po ukończonej licytacyi zwróconem będzie.

Reszta warunków licytacyi i ekstrakt tabularny sum przejrzane być mogą w kancelaryi podpisanego zastępcy notaryusza.

Kraków, dnia 20. lutego 1868.

Dr. Ludwik Gumplowicz,
z mocy uchwały c. k. sądu kraj. l. 20620-1866
zastępca notaryusza Żuka-Skarszewskiego,
jako komisarz sądowy.

(513) **E d y k t.** (2)

L. 664. C. k. sąd zawiadamia niniejszym edyktem p. Kalmana Rosenblat, że przeciw niemu pani Antonina Petrowicz i Petronela Warteresiewicz pod dniem 15go lutego 1868 do liczby 664 o wykreślenie kwoty 15 dukatów czyli 67 zł. 30 kr. ze stanu dłużnego realności numer 335 w Zaleszczykach wnieśli pozew, i że w załatwieniu tegoż pozwu do sumarycznej rozprawy termin na dzień 20. marca 1868 o godzinie 9tej przed południem wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego Kalmana Rozenblatt wiadome nie jest, przeto c. k. sąd w celu zastępywania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata pana Dra. Zakrzewskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustanowy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nie zastępcy wręczył, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zaleszczyki, dnia 15. lutego 1868.

(514) **E d y k t.** (2)

L. 665. C. k. sąd zawiadamia niniejszem edyktem p. Józefa Kanowskiego, że przeciw niemu p. Antonina Petrowicz i Petronela Warteresiewicz pod dn. 15. lutego 1868 l. 665 o wykreślenie kwoty 123 zł. w. w. czyli 51 zł. 66 w. a. ze stanu dłużnego realności pod Nr. 335 w Zaleszczykach wnieśli pozew i że w załatwieniu tegoż pozwu do sumarycznej rozprawy termin na dzień 20. marca 1868 o godzinie 9. rano wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Józefa Kanowskiego wiadome nie jest, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Zakrzewskiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy wręczył, lub też innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.

Zaleszczyki, dnia 16. lutego 1868.

(538) **E d i c t.** (2)

Nro. 11875. Vom Złoczower k. k. Kreisgerichte werden über Einschreiten des Hrn. Wolf Schwager als Rechtsnehmers des Elias M. Necheles und der zustimmenden Erklärung der Stadtgemeinde Złoczów alle Diejenigen, welche die Quittung nachfolgenden Inhalts: „Nr. 6. Quittung. Jour. Art. 19. Ueber „331 fl. 40 kr. C. M., welche unterm heutigen Datum „an die Złoczower städt. Casse von Elias M. Necheles & Comp. an Gemeindezuschlags-Caution vom „Branntwein pro 1838 baar und richtig abgeführt „worden sind, wird anmit eigenhändig bestättiget. „Złoczów am 30. November 1837. Bojanowski, Cassier. „Id est 133 fl. C. M.“ — in Händen haben dürften, hiemit aufgefordert, diese Urkunde binnen Einem Jahre, sechs Wochen und drei Tagen um so gewisser vorzubringen, widrigens diese Urkunde nach Ablauf der erwähnten Frist als unwirksam erklärt werden wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczów, am 29. Jänner 1868.

(542) **Edykt.** (1)

L. 1589. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszem wiadomo czyni, iż na żądanie Władysława księcia Sanguszki przeciw Gerszonowi Goldglanz jako niedotrzymującemu warunków licytacyjnych, relicytacya realności Nr. konskr. 136 na przedmieściu Grabówka przy Tarnowie przez niego na licytacyi dnia 28go sierpnia 1855 za 1443 zł. 45 kr. m. k. kupionej w jednym terminie na dniu 16go czerwca 1868 o godzinie 10tej zrana w tutejszym sądzie się odbędzie, przy której takowa za jakąbądź ceny według następujących warunków sprzedaną będzie:

1. Każden chęć kupienia mający obowiązany jest dziesiątą część ceny szacunkowej, t. j. 120 zł. w. a. w gotówce, albo w austryackich obligacyach, albo w listach zastawnych według kursu jako zadatek do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, która kwota najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczoną, innym zaś po ukończonej licytacyi natychmiast zwróconą zostanie.

2. Najwięcej ofiarujący obowiązanym jest w przeciągu 30 dni po doręczeniu uchwały licytacyą potwierdzającej trzecią część ceny kupna, wrachowawszy zadatek, do depozytu sądowego złożyć, poczem mu na jego koszt realność w fizyczne posiadanie oddaną będzie.

Od dnia oddania tego kupujący obowiązany jest od resztujących $^2/_3$ ceny kupna 5proc. odsetki półrocznie z dołu do depozytu sądowego złożyć.

3. W przeciągu 30 dni po prawomocności tabeli płatniczej, kupujący obowiązany jest resztujące $^2/_3$ części ceny kupna z procentami jeszcze należącemi się do depozytu sądowego złożyć, potem mu dekret własności wydany i on na swój koszt jako właściciel intabulowany zostanie.

4. Kupiciel obowiązany jest, te pretensye na realność intabulowane, króre wierzyciele przed umówionem do wypowiedzenia terminem przyjąćby nie chcieli, na siebie przyjąć tak dalece, jak one w cenie kupna zawarte są.

5. W razie, gdyby kupiciel któregokolwiek z tych warunków niedopełnił, kupioną przez niego realność na jego niebezpieczeństwo i koszt bez nowego oszacowania w jednym terminie za jakąbądź cenę sprzedaną i on oprócz tego za wszelką szkodę z całym swoim majątkiem odpowiedzialnym będzie.

Akt szacunkowy i ekstrakt tabularny wolno w registraturze przejrzeć.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 20. lutego 1868.

(564) **Edikt.** (1)

Nr. 1990. Vom Samborer k. k. Kreisgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Josef Nemlich mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gegeben, daß über Ansuchen des Osias Gotthelf de praes. 12. November 1867 Zahl 13306 im Grund des in Urschrift beigebrachten förmlichen Wechsels ddto. Sambor den 12. Februar 1865 über 500 fl. öst. W. mit h. g. Beschluße vom 15. November 1867 Zahl 13306 dem Josef Nemlich als Acceptanten aufgetragen wurde, die eingeklagte Restwechselschuld von 159 fl. 32 kr. öst. W. sammt 6% vom 25. August 1867 zu berechnenden Interessen und Gerichtskosten mit 7 fl. öst. W. dem Herrn Osias Gotthelf als Aussteller binnen 3 Tagen bei der Vermeidung wechselrechtlicher Execution zu bezahlen.

Da dem Gerichte der Wohnort des Belangten Josef Nemlich unbekannt ist, so wird demselben auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator Herrn Advocaten Dr. Ehrlich mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Czaderski bestellt, und dem Ersteren der obige Zahlungsauftrag zugestellt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Sambor, am 29. Februar 1868.

(535) **Edykt.** (1)

L. 18370. C. k. sąd miejski delegowany do spraw cywilnych w Krakowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że dnia 20. kwietnia 1841 umarł w Krakowie Karol Mazaraki, dzierzawca dóbr rządowych w Królestwie Polskiem, pozostawiwszy ostatniej woli rozporządzenia ddto. Hebdów dnia 1go stycznia 1841 i dość znaczny majątek składający się ze sum hypotecznie ubezpieczonych.

Ponieważ sądowi nie jest dotychczas jeszcze wiadome obecne miejsce zamieszkania jednej z córek ś. p. Karola Mazarakiego, p. Henryki z Mazarakich Wenda, według zasiągniętych u cesarsko-rosyjskiego rządu wiadomości podobno w Irkucku na Syberyi zmarłej, której także przysługuje prawo spadkowe, przeto wzywa się też p. Henrykę z Mazarakich Wendową, aby się w tutejszym sądzie zgłosiła, do spadku po ojcu swym ś. p. Karolu Mazarakim w przeciągu roku od daty obecnego edyktu, w przeciwnym bowiem razie pertraktacya spadkowa przeprowadzoną będzie z spadkobiercami już wiadomemi i z kuratorem ustanowionym dla p. Henryki z Mazarakich Wenda w osobie tutejszego adwokata krajowego p. Dra. Michała Koczyńskiego. Zarazem zawiadamia się niniejszem także i Ludwika Mazarakiego, Emilię z Mazarakich Górską i Walerego Mazarakiego, którzy się nie zgłosili do spadku po ojcu ich ś. p. Karolu Mazarakim pomimo otrzymanego zawezwania, iż celem warowania praw ich w tej pertraktacyi spadkowej wspólnej kurator również w osobie p. adwokata Dra. Michała Koczyńskiego dlań ustanowiony został.

Kraków, dnia 22. lutego 1868.

(536) **Edikt.** (1)

Nr. 15630. Vom k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gemacht, es sei auf Ansuchen des Aron Wiesenberg hinsichtlich des angeblich in Verlust gerathenen Wechsels: Lemberg, den 19. Februar 1865 pr. 100 fl. österr. Währ. drei Monate a dato zahlen Sie gegen diesen prima Wechsel an die Ordre meiner Eigenen die Summe von Gulden ein Hundert in öst. Währ. den Werth erhalten und stellen auf Rechnung ohne Bericht. Herr Salamon Schreiner in Drohobycz. Ettel Stegmann — angenommen Salamon Schreiner für mich an die Ordre des Herrn Aron Wiesenberg, Ettel Stegmann — in die Ausfertigung eines Amortisationsedictes gewilligt worden.

Alle jene, welche daher diesen Wechsel in Händen haben, oder hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde einen Anspruch zu machen gedenken, haben denselben binnen 45 Tagen von der dritten Einschaltung dieses Edictes im Amtsblatte der Lemberger Zeitung an gerechnet, so gewiß hiergerichts vorzulegen, widrigens derselbe für null und nichtig erklärt würde.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Sambor, den 31. December 1867.

(540) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 3865. C. k. sąd powiatowy w Janowie podaje niniejszem do wiadomości, iż w skutek wezwania c. k. sądu powiatowego miejsko-delegowanego we Lwowie na zaspokojenie jednej piątej części sumy 420 złr. w. a. przez Józefa Winharda wyrokiem z dnia 2. sierpnia 1849 l. 14670 przeciw małżonkom Stefanowi i Józefie Parskiewiczom wywalczonej z odsetkami po 5% od dnia 24. lutego 1845 bieżącemi, kosztami sporu w kwocie 3 złr. 15 kr. i 5 złr. 80 kr. w. a. na Michała Winharda spadłej i kosztów egzekucyjnych w kwocie 3 złr. 50 kr. w. a. uchwałą Lwowskiego c. k. sądu powiatowego miejsko-delegowanego z dnia 29. marca 1866 l. 3918 dozwolonej, uchwałą zaś tego c. k. sądu z dnia 28. października 1866 l. 18902 także na zaspokojenie czterech czwartych części tejże sumy i kosztów egzekucyjnych w kwocie 7 złr. 67 kr. w. a. — na rzecz Ignacego Winharda, Barbary z Winhardów Hrubisch, Franciszki z Winhardów Köhler, Józefa Winharda i Julii Łucyi 2ga imion Winhardowej, którzy 86 złr. 96 kr. w. a. deklaracyą z dnia 6. kwietnia 1866 r. Stowarzyszeniu czynnej miłości bliźniego we Lwowie odstąpili, rozszerzonej — przymusowa sprzedaż realności pod l. kons. 45 w Janowie znajdujacej się, do nieobjętej masy spadkowej małżonków Stefana i Józefy Paraszkiewiczów należącej, w trzech terminach, a to: 24. kwietnia 1868, 22. maja 1868 i 19. czerwca 1868, każdą razą o 10tej godzinie przed południem odbędzie się.

Jako cenę wywołania rzeczonej realności stanowi się cena szacunkowa w sumie 4201 złr. 44 kr. m. k. czyli 4411 złr. 76 kr. w. a. według aktu oszacowania w registraturze c. k. sądu powiatowego miejsko-delegowanego we Lwowie do l. 24875 złożonego.

Każdy chęć kupienia mający złoży do rąk komisyi licytacyjnej jedną 10tą część szacunku, t. j. kwotę 441 złr. 17 kr. w. a. tytułem wadyum, która kwota nabywcy w cenę kupna wliczoną, innym zaś licytantom zaraz po skończonej licytacyi zwróconą będzie.

Resztę warunków licytacyi tudzież akt oszacowania i wyciąg z ksiąg gruntowych w tutejszosądowej registraturze przejrzeć można.

O tem zawiadamia się Michała Winharda na ręce p. adwokata Dra. Madejskiego, Ignacego Winharda, Barbarę Hrubisch, Franciszkę Köhler, Józefa Winharda i Julię Łucyę 2ga im. Winhard i Stowarzyszenie czynnej miłości bliźniego na ręce p. adwokata Dra. Czemeryńskiego, nieobjętą masę spadkową Stefana i Józefy Paraskiewiczów przez kuratora p. adwokata Dra. Mecińskiego, masy pupilarne niewiadomych z pobytu Ołeny Maruniakowej, Daniela Trieber, Heleny Kogutowej, Teodora Magierowskiego, Franciszka Nuzowskiego, Bernharda Eichelberger, Michała Kozłowskiego, Katarzyny Kremer, Jerzego Zeiler, Maryi Zukowej, Konrada Kremer, Karola Bender, Ewy Zanczakowej, Jana Sonntag, Teodora Zgoty i Frydryka Henn na ręce ustanowionego kuratora p. Dra. Sermaka, nareszcie wszystkich tych wierzycieli którzyby po 19. maja 1864 do ksiąg gruntowych weszli, lub którymby niniejsza uchwała lub którakolwiek z uchwał zapaść mających z jakiejbądź przyczyny wcale nie albo też nie w swoim czasie doręczoną być miała, przez kuratora w osobie p. Jana Młodnickiego ustanowionego.

Janów, dnia 19. lutego 1868.

(548) **Kundmachung.** (1)

Nro. 1544. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung des aus der größeren durch Paje Krauser wider Moses Krauser ersiegten Forderung von 4800 fl. C. M. herrührenden, auf Grundlage der Cessionsurkunde vom 4. November 1861 in's Eigenthum des Chaim Krauser und Leib Krauser übergangenen und zu ihren Gunsten im Lastenstande der hierorts sub CNr. 147 und 148$^1/_4$ gelegenen, dem Schuldner Moses Krauser gehörigen Realität intabulirten Betrages von 2580 fl. C. M. oder 2709 fl. öst. W. sammt den bereits mit 16 fl. 50 kr. öst. W. zuerkannten und den gegenwärtigen Executionskosten von 31 fl. 16 kr. öst. W. die executive Feilbietung der in $^3/_6$ Theilen nach der Nachlaßmasse nach Moses Krauser, im $^1/_6$ dem David Weiss, in $^1/_6$ der Czarne Lea Weiss und in $^1/_6$ dem Isaac Hager gehörigen, in Stanisławów sub CNr. 147 und 148$^1/_4$ gelegenen Realität bewilligt und hiergerichts am 23. April 1868 und am 7. Mai 1868 abgehalten werden wird.

1. Als Ausrufspreis wird der durch die gerichtliche Schätzung erhobene Werth der Realität im Betrage von 2536 fl. öst. W. bestimmt.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden, den Betrag von 253 fl. 60 kr. öst. W. als Vadium zu Handen der Licitations-Commission zu erlegen — und

3. Der Schätzungsact und der Grundbuchsauszug so wie die weiteren Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen oder in Abschrift erhoben werden.

Hievon werden beide Streittheile und die Hypothekargläubiger mit dem verständiget, daß für die dem Wohnorte nach unbekannte Hypothekargläubigerin Paje Krauser, so wie für diejenigen Gläubiger, denen der Bescheid aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden könnte, oder welche nach Ausfertigung des Grundbuchsauszuges ein Hypothekarrecht erworben haben, der Hr. Advocat Dr. Kwiatkowski mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Maramorosz zum Curator bestellt und demselben der Bescheid für sie zugestellt wurde.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Stanisławów, am 17. Februar 1868.

(545) **Edykt.** (1)

Nr. 6930. Celem zaspokojenia pretensyi Franciszka Dąbrowskiego 10 złr. 50 kr. z kosztami odbędzie się w trzech terminach: dnia 26. marca 1868, dnia 23. kwietnia 1868 i dnia 14. maja 1868 każdego razu o godzinie 10. przed południem w gmachu sądowym w Chrzanowie przymusowa sprzedaż realności Szymona Kowalika własnej pod L. kons. 88 w Chełmku położonej, składającej się z chałupy, stodoły, ogródka i gruntu 6 morgów:

1) Za cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową w sumie 591 złr.

2) Każdy chęć kupna mający winien przed rozpoczęciem licytacyi na ręce komisyi złożyć wadium w ilości 60 złr. gotowemi pieniądzmi, które nabywcy do ceny kupna wliczone, innym licytantom zaś natychmiast zwrócone będzie.

3) Na pierwszym i drugim terminie realność tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, zaś na trzecim terminie także niżej tej ceny, zawsze jednak za gotowe pieniądze sprzedaną będzie.

Dalsze warunki jak równie akt opisania i oszacowania realności, oraz wyciąg z pomiaru katastralnego w tutejszym sądzie mogą być przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Chrzanów, dnia 29. grudnia 1867.

(547) **Edykt.** (1)

Nr. 423. C. k. sąd powiatowy w Głogowie podaje do publicznej wiadomości, iż w sprawie egzekucyjnej Jana i Katarzyny Plizgów przeciwko małżonkom Tekli i Wincentemu Piesowicz recte Piechowskim z Głogowa o zapłacenie sumy 83 złr. w. a. wraz z kosztami do egzekucyjnej licytacyi realności pod Nr. k. 92 w Głogowie położonej, do egzekucyjnej sprzedaży tejże realności zezwolił i termin na dzień 15. kwietnia i 12. maja 1868 o godzinie 10. przedpołudniem w kancelaryi sądowej przeznaczył, przy których terminach wspomniona realność na podstawie warunków licytacyjnych tylko wyżej ceny lub za cenę szacunkową w kwocie 300 złr. w. a. sprzedaną będzie.

Każdy chęć kupna mający winien jest złożyć przed licytacyą tytułem wadyum 30 złr. w. a., i wolno warunki licytacyjne jako też ekstrakt tabularny w kancelaryi sądowej przejrzeć.

Jeżeliby realność ta przy wyznaczonych dwuch terminach przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną nie została, natenczas nowy termin do ułożenia ułatwiających warunków zostanie przeznaczonym.

Z c. k. sądu powiatowego.

W Głogowie dnia 18. lutego 1868.

(553) **Edict.** (1)

Nro. 2759. Vom k. k. Bezirksgerichte in Jaroslau wird bekannt gemacht, daß einer unbekannten Weibsperson am 7. October 1860 ein angeblich gestohlener silberner Eßlöffel abgenommen wurde.

Der unbekannte Eigenthümer dieses Eßlöffels wird aufgefordert, sein Eigenthumsrecht binnen Jahresfrist vom Tage der dritten Einschaltung dieses Edictes in die Lemberger Zeitung beim hiesigen k. k. Bezirksgerichte, wo dieser Löffel deponirt ist, nachzuweisen, widrigens solcher veräußert und der Kaufpreis hiergerichts aufbehalten werden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte

Jaroslau, am 28. Februar 1868.

(574) **Kundmachung** (2)

Nr. 10800. Zur Herstellung der Conservations-herstellungen der Karpathen-Hauptstrasse im Bezirke Sanok für das Jahr 1868 oder eine dreijährige Periode 1868, 1869 und 1870, wird hiemit die Offertverhandlung mit der weiteren Bedingung ausgeschrieben, daß sich die Unternehmung verpflichtet, alle während der ganzen bedungenen Periode vorkommenden zur Erhaltung der Strasse nothwendigen wie immer gearteten Bauarbeiten und Herstellungen zu jeder Zeit mit den gleichen Erstandspreisen auszuführen, und sich der h. o. technischen Richtigstellung der Kosten, nach den der gegenwärtigen Berechnug zu Grunde liegenden Material- und Arbeitspreisen zu unterziehen.

Das Erforderniß besteht:

	Im Fiscalpreis fl.	kr.
In der Herstellung der Brücke Nr. 6	123	35
" " " " Nr. 28	1296	90
" " " " Nr. 32	83	10½
" " " " Nr. 34	106	66½
" " " " Nr. 36	60	95½
" " " " Strassengeländer	14	70½
	1685	68
" " " des Schlauches Nr. 47½	22	69½
" " " Kanals Nr. 51	68	38½
" " " der Brücke Nr. 61	17	06
" " " " Nr. 62	60	33
" " " " Nr. 66	47	75
" " " " Nr. 69	54	68
" " " " Nr. 70	31	57½
" " " " Nr. 75	33	84
" " " " Nr. 86	127	63
" " " des Kanals Nr. 88	37	22
" " " des Eisbrechers der Brücke Nr. 94	1000	44
" " " der Strassengeländer	59	90
	1561	50½
Zusammen im Betrage von	3247	18½

österr. Währ.

Unternehmungslustige werden hiemit eingeladen, ihre mit 10% Vadium belegten Offerten längstens bis 18. März l. J. bei dem k. k. Bezirksamte Sanok zu überreichen.

Die sonstigen allgemeinen und speciellen, namentlich die mit der hierortigen Verordnung vom 13. Juni 1876 Z. 23821 kundgemachten Offertbedingnisse können bei dem genannten k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Nachträgliche Anbote finden keine Berücksichtigung.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei.
Lemberg, am 27. Februar 1868.

Obwieszczenie.

Nr. 10800. Dla zabezpieczenia robót zachowawczych na głównym gościńcu karpackim w powiecie Sanockim na rok 1868, lub też na trzyletni przeciąg czasu, t. j. na lata 1868, 1869 i 1870 rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert z tym dalszym warunkiem, ażeby przedsiębiorstwo obowiązało się, wszelkie w ciągu całego zawarowanego peryodu zdarzające się, do utrzymania gościńca potrzebne roboty budownicze i naprawy wszelkiego rodzaju każdego czasu i po tych samych cenach, po jakich zalicytowane zostały, wykonywać a oraz poddawać się technicznemu sprawdzeniu kosztów ze strony tutejszego rządu podług cen meteryału i roboty, służących za podstawę teraźniejszemu obliczeniu.

Potrzebne roboty są następujące:

	w cenie fiskalnej. zł.	kr.
Naprawa mostu Nr. 6	123	35
" " Nr. 28	1296	90
" " Nr. 32	83	10½
" " Nr. 34	106	66½
" " Nr. 36	60	95½
Postawienie poręczy przy gościńcu	14	70½
	1685	68
Naprawa ścieku Nr. 47½	22	69½
" kanału Nr. 51	68	38½
" mostu Nr. 61	17	06
" " Nr. 62	60	33
" " Nr. 66	47	75
" " Nr. 69	54	68
" " Nr. 70	31	57½
" " Nr. 75	33	84
" " Nr. 86	127	63
" kanału Nr. 88	37	22
" kobylnicy u mostu Nr. 94	1000	44
Postawienie poręczy przy gościńcu	59	90
	1561	50½
Razem w kwocie	3247	18½

wal. austr.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo zaprasza się niniejszem, ażeby oferty swoje, opatrzone w 10-procentowe wadyum wnieśli najdalej po dzień 18go marca r. b. do c. k. urzędu powiatowego w Sanoku.

Inne tak ogólne, jako też osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z d. 13go czerwca 1856 l. 23821 obwieszczone warunki ofertowe można przeglądać w rzeczonym c. k. urzędzie powiatowym.

Późniejsze oferty nie będą uwzględniane.

Co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 27. lutego 1868.

(328) **Obwieszczenie.** (2)

No. 2590. W skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 26. września 1867 l. 12309 odbędzie się w celu ściągnienia Majerowi Berel, prawonabywcy Mojżesza Szpinca przysądzonej kwoty 250 złr. z procentami 6 od sta od 17. kwietnia 1862 liczyć się mającemi, kosztów sądowych i egzekucyjnych dotąd w kwocie 19 złr. 71 kr. należących się, przymusowa publiczna sprzedaż połowy czyli współwłasności dłużnika Mateusza Stryczyńskiego z realności pod Nr. 42. w Radomyślu położonej na rzecz tego dłużnika i jego małżonki Maryanny ut Lib. Dom. Tom. I. pag. — intabulowanej, składającej się z budynków mieszkalnych, gospodarskich i placu według warunków w sądzie przejrzeć się mających, przynajmniej za cenę szacunkową jako cenę wywyłającą 1100 złr. w. a. w dwóch po sobie następujących terminach w tutejszym sądzie o godzinie 10. zrana, to jest na dniu 31. marca 1868 i dnia 21. kwietnia 1868 odbyć się mających z tym dodatkiem, że jeżeli ta połowa realności przynajmniej za cenę szacunkową sprzedana nie będzie. do przesłuchania wierzycieli na połowie tej realności zahipotekowanych i stron interesowanych względem lżejszych warunków licytacyjnych i dalszej rozprawy termin na dzień 4go maja 1868. o godzinie 10. zrana się wyznacza, i że dopiero potem ostatni termin do sprzedaży wyznaczony będzie, na którym ta realność niżej ceny sprzedaną zostanie.

Dla wierzycieli, którzy po 13. grudniu 1866 zostali zahipotekowani i ogólnie dla tych. którymby z jakiegokolwiekbądź powodu rezolucya niniejsza nie mogła bydź doręczoną, postanawia się kuratora w osobie pana Ludwika Kosturkiewicza, i wszystkim wierzycielom i stronom zostawia się wolność, warunki tej przemusowej sprzedaży w tutejszem sądzie sobie przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.
W Zassowie dnia 29. grudnia 1867.

Erkenntniß.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers hat das k. k. Landesgericht in Strafsachen in Wien über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit Urtheil vom 7 Jänner 1868 Nr. 34680 gemäß §. 36 P. G. das Verbot der Weiterverbreitung der Nummern 47, 48 und 50 des Journales „Figaro“ vom 12. u. 19. October und 2. November 1867 wegen des Vergehens der Beleidigung einer gesetzlich anerkannten Kirche oder Religionsgesellschaft im Sinne des §. 303 St. G. ausgesprochen, welches mit obergerichtlicher Entscheidung vom 11. d. M. Nr. 2797 bestätigt worden ist.

Wien, am 24. Februar 1868. (518)

Der k. k. Präsident: Boschan mp.
Der k. k. Rathssekretär: Thallinger mp.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.